

Godenzonen

Ik zie ze in mijn gedachten al voor me. Uw gefronste wenkbrauwen als u deze titel ziet. Godenzonen? Wat krijgt Augustinus nu in zijn bol? Godenzonen, hoe komt hij op het idee, hij, genoemd naar de beroemde kerkvader? Niks voor mij, weg ermee!

Doe het niet!!! Het wordt niet zoals u verwacht dat het worden zal. Ik was en ben geen verstokte Ajax - supporter, ook niet overmatig Feyenoord of PSV, maar wel meer dan Ajax. Ik ben wel Ajax supporter als ze moeten spelen, want je hoopt dan dat een Nederlandse club wint, zelfs als er meer buitenlanders dan

Nederlanders in het elftal rondlopen. Dan zijn we maar wat grôôs op de “Amsterdamse” ploeg. Nou ja, Amsterdams? Soms wel, meestal niet echt helemaal of helemaal niet.

En Godenzonen? Ik heb daar niet veel mee. Ik ken een pietsie klein beetje van de Griekse en Romeinse mythologie en dat dankzij mijn geschiedenisleraar pater Alexander Manders op het Sint WC. In de jaren vijftig van de vorige eeuw speelde zich dat af. Die man kon zo ontzettend boeiend en levendig geschiedenisles geven, dat je ging denken dat je zelf Heracles, Michiel de Ruijter of Apollo heette. En welke god of godin wie voortbracht en of dat via natuurlijke weg ging of de nazaat bij iemand uit het hoofd kwam. Hoe je het ook draaide of keerde, al die goden en godinnen waren echter geen zonen of dochters van God. Op het Sint WC leerde je dat er maar één zoon van God bestaat en dat die veertig dagen na zijn wederopstanding ging hemelen en dat we dag daarom Hemelvaartsdag noemen. En volgens de schrijver van Don Camillo bemoeide die Godenzoon zich niet met voetbalbenen, toen de stevig gebouwde Italiaanse pastoor hem om de zegen vroeg in een voetbalwedstrijd tegen de communistische jeugdvoetballers in het bergdorp onder leiding van burgemeester Peppone. Die Godenzoon zei tegen mijnheer pastoor dat hij zich niet met benen bemoeide.

En “godenzonen” klopt natuurlijk niet. Zoals zij bedoeld waren, zijn die en hun vrouwelijke tegenhangers alleen geboren in de Griekse en Romeinse oudheid en niet in de hedendaagse nieuwheid. De echte godenzonen hebben allemaal een bijzonder kenmerk, zoals geboren uit de liefde tussen moeder en zoon of godenvader en zijn slavin of ontsproten aan het hoofd van de godin der wijsheid.

En als we die figuren een leeftijd moeten toedichten, zijn ze al eeuwen oud. Ik weet echter niet of ze nu ouder of jonger dan Methusalem zijn. De godenzonen waarover we het nu over hebben zijn ontstaan op 24 mei 1995 toen Ajax de Champions League won, “de beker met de grote oren” en die in feite gewoon “Europacup 1” moet heten. Op die avond won Ajax het kampioenenbal door een doelpunt van Patrick Kluivert. De spelers die dat bewerkten werden toen omgedoopt tot “godenzonen”. Vreemd eigenlijk, want ze hadden weinig goddelijks over zich, geen goddelijke uitstraling of lichaamsbouw en als sommigen van hen hun mond open deden om te antwoorden op een of andere domme vraag van een journalist, kwamen er weinig goddelijk aandoende woorden uit hun mond.

Op die 24ste mei 1995, werd het voetbal tot iets bovennatuurlijks verheven en van die tijd worden we dagelijks overstelpt met berichten uit de voetbalwereld, waarvan gedacht wordt dat we die beslist moeten weten. Dan horen en lezen we dat Pietje Brekebeen last heeft van zijn hamstring, Karelkje Voetbalknie een wondje heeft aan de nagel van zijn linker kleine teen, waardoor hij aangepast moet trainen, Charlie Over het Paard een wrat heeft op zijn rechter dijbeen en Corneille Holderdebolder veertien dagen buitenspel staat omdat hij last heeft van de kinkelhoest. Prollie Liberato is door zijn derde geliefde in de steek gelaten en die houdt het nu aan met Carlo Praat maar Raak. En dat lezen we dan niet alleen in de dorpskrant van Bakendorp of Sinoutskerke, maar ook het AD, de Telegraaf en alle andere zich kwaliteitskranten van Nederland noemende dagbladen. En het dat horen beperkt zich niet alleen tot Omroep Zeeland en Radio Ellemeet en Sirjansland, maar we krijgen het ook mondeling meegedeeld in het Achtuurjournaal van NPO 1 en meer, de RTL nieuwsbulletins en ander commercieel getinte omroepen.

Aan dat alles moest ik denken toen enkele maanden geleden Neerlands grootste voetballer aller tijden was overleden. Hij heeft iedere voetballiefhebber prachtige momenten geschonken, laten genieten van zijn weergaloze voetbaltechniek. Zeg liever “voetbalkunsten”, want wat hij deed met de bal was vaak

onnavolgbaar. En ook als trainer was hij heel apart, maar een zoon van god was ook hij niet, want hij had ook zijn gewone onnavolgbare en vaak onuitstaanbare karaktertrekjes, vaak geuit in een onnavolgbaar soort Nederlands, die door zijn aanbidders tot een heel aparte Nederlandse taal werd verheven. Sociaal ingesteld was hij ook met zijn Cruijff - foundation en de Cruijff University, waar studenten studie en hun sport konden combineren. Zouden u of ik dergelijke krompraat hebben gebezigd dan waren we waarschijnlijk naar een school voor buitengewoon onderwijs gestuurd of naar een dyslexiecurcus of we hadden bijlessen gehad in het vaardig spreken van de Nederlandse taal.

Godenzonen, ze bestaan niet, want degenen die daarvoor uitgemaakt worden hebben - nog steeds - niets goddelijks, noch in woord, noch in uiterlijk en uiterlijk. Het zijn gewone mannen van vlees en bloed met de daarbij behorende goede en kwade kenmerken. Mensen zoals u en ik en dat is een hele geruststelling. En weet u nu wat zo merkwaardig is? Cruijff hebben ze nooit een godenzoon genoemd en de titel "El Salvador" (de verlosser) stamt niet uit Spanje. Waar het wel vandaan komt, is niet bekend, maar laten we dat vooral rusten. Godenzonen is al erg genoeg!

Augustinus